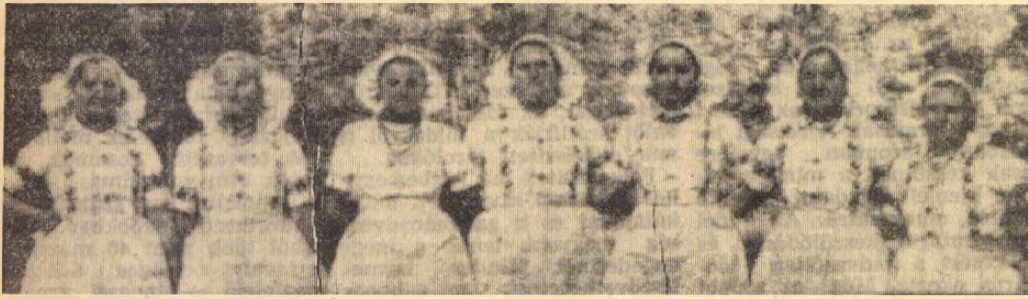

Jól sikerült főpróba

Művelődési nap — mindenkinek Nézsán

A legéneki menyecskekórus átvette az Országos Béketanács elismerő oklevelét.

Művelődési napot először —, ugyanis nincs művelődési ha emlékeztünk nem csal — ház. Van viszont intézményvezető, aktív pedagógusgárda, először Nógrád megyében, a Salgótarjáni József Attila Művelődési Központ kezdemé-

ztes, ápoló lakosság. fontos, mert önálló munkára ad lehetőséget, gondolkodásra készíti alkotóját, kompozíciós készségét fejleszti, nyilvánosságánál fogva közösségi élmény forrásul szolgál. A zsűrinek legjobban tetsző rajtot a negyedik Kucséra Mária készítette.

Az általános iskola egyik nagytermében délután Szobonya István, művelődésigazgató nyitotta meg a népművészeti kiállítást, amelynek anyaga egytől-egyig a nézsai lakosok tulajdona. Tárgyait — dunnyákat, hímzéseket, köcsögöket, használati eszközöket és még felsorolni is képtelenség mi- és hányféle tárgyat — ök adták kölcsön a művelődési nap rendezőinek.

A népművészet hagyományairól, napjainkban betöltött szerepéről Antal András iparművész tartott diavetítéses előadást. Érdekes, szép megyei, anyagot mutatott be a művész, aki feleségével, Szöllősi Máriával textiltervezővel évek óta szívesen látogat fotográfia a mában fellelhető népművészeti értékeket. Kár, hogy olyan kevesen mentek el a vetítésre — főleg az értelmiség képviselőit hiányoltuk. Persze a szűkkörű érdeklődéshez hozzájárulhattak a mostoha körülmények is, a tornaterem ridegsége.

A népművészeti színpadi bemutató számára viszont annál kellemesebb volt a környezet. Az iskola parkjának

Népviseletbe öltöztek a fiatalok.

nyezésére. Azóta számos rendezvény — többek között Cereden, Taron, Lucfalván, Diósjenőn — bebizonyította e közművelődési forma létjogosultságát. A rendezvény előtti hetekben a legtöbb helyen újabb lendületet kapott a kulturális munka, tartóssá vált a helyi politikai, állami és társadalmi szervek, valamint a művelődési intézmények kölcsönösen gyümölcsöző együttműködése, s több közművelődési módszer, forma éppen e napok tapasztalatai alapján honosodott meg a községekben. Ugyanakkor nem lebecsülendő a művelődési napok társadalmi aktivizáló hatása sem; a programok változatossága az adott település valamennyi rétegét bekapcsolja a kulturális tevékenység áramába, lehetőséget ad az igények kielégítésére, s újabb szükségleteket szül. Egyszóval: erjesztje, hűzőereje a helyi közművelődési munkának.

Ilyen tapasztalatokat szerezhettünk vasárnap is a rétsági járás egyik községében, Nézsán, ahol a kulturális élet helyi irányítóinak és szervezőinek, a község lakóinak kérésére második alkalommal rendezték meg a járási szervek közreműködésével a művelődési napot és az öntevékeny népművészeti csoportok bemutatóját.

A község sajtóosságából fakad, hogy a kulturális rendezvényeket főként az általános iskolában, hivatalok tanácskozótermében és a szabadtéren tartják. Nézsán

Gyermekprodukciók színesítették a népművészeti bemutatót.

Nagy közönségsikert aratott a rétsági Börzsöny táncgyüttes.

kolaudvar betonjárdáján rajzolhatták meg a vásznon látottakhoz kapcsolódó emlényeiket. Tizenhat alsó tagozatos kisiskolás gyűrközött neki a nagy munkának, vállalva mindazt az örömet és nehézséget, ami egy ilyen nyíltszíni „alkotással” jár. Az aszfalttrajz illékony „műfaj”, tisztavirág-életű, mégis hatalmas fál alatt állították fel a színpadot, s legalább háromszáz nézőt végig a hét járási csoport és a vendég galgagyörki népi együttes vidám, színes műsorát. A járási bemutató főpróbának is beillt az augusztus elején Bánkon megrendezésre kerülő megyei nemzetiségi találkozó előzetesének. A szervezők célja ugyanis az volt —, mint a művelődési nap megnyitójá, Gálík József művelődésügyi osztályvezető elmondta —, hogy képet alkothassanak a szakemberek az amatőr művészeti csoportok jelenlegi állapotáról, felkészültségéről, s szükség szerint megfelelő tanácsokkal láthassák el az együtteseket. A rétsági művelődési központ és a diósjenői művelődési ház gyermektanácsosportjának, a nézsai általános iskolás táncosportjának és vegyes kórusának, a legéneki, a nógrádsápi kórusnak, a rétsági ÁFÉSZ Börzsöny táncosportjának nincs szégyenkeznivalója.

A nézsai főpróba tehát jól sikerült. Nézsai lakossága kellemesen szórakozott.

Sulyok László

Sportversenyek, kulturális bemutatók

Ifjúsági találkozó Rimócon

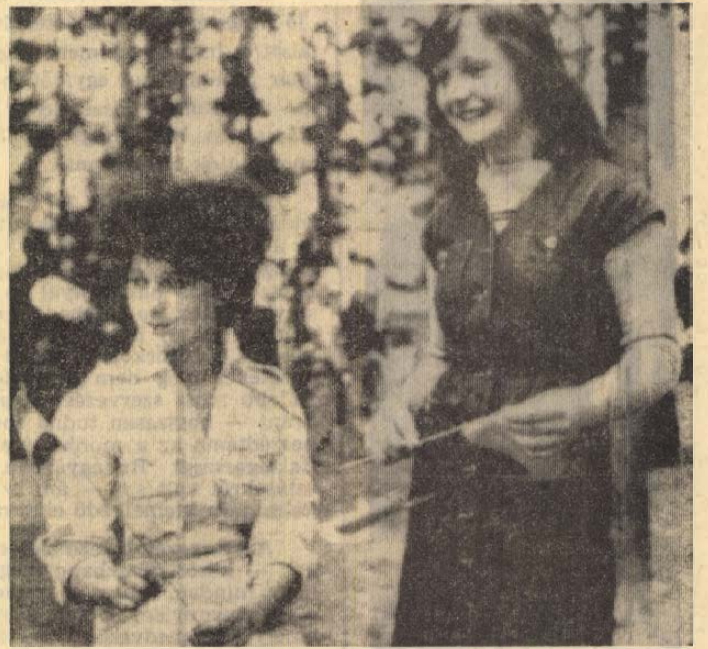
A községben már a hetvenes évek elejétől hagyomány a járási ifjúsági találkozók megrendezése — mondja Holecz Ferenc, a szécsényi járási KISZ-bizottság munkatársa, aki maga is helybéli. — De az ideig az első alkalom, hogy nagyobb szabású a rendezvény; összekapcsolódott a megyei szövetkezetekben dolgozó fiatalok találkozóival.

Az ifjúsági találkozó ötlete ezúttal is Rimócról indult el. A község vezető szervei, testületi szorgalmazták, s elkészülésükhöz csatlakoztak a megyei, a KISZ-bizottság, a TESZÖV; MESZÖV és a KISZÖV. Szövetkezeteinkben, az általános fogyasztási a mezőgazdasági, és ipari szolgáltató szövetkezetekben több ezer fiatal dolgozik, s eddig számukra nem volt megfelelő, mindhárom ágazatot átfogó kulturális találkozó. Vasárnap erre is sor került, s remélhetőleg így lesz az elkövetkezendő években is.

A megyei szövetkezeti és a szécsényi járási ifjúsági találkozót a rimóci VIT-parkban rendezték meg. Tertztyánszky Rudolf, a KISZ megyei bizottságának titkára köszöntötte a megjelenteket, akik a kubai XI. Világifjúsági Találkozó szellemében adtak randevút egymásnak a népművészetről híres kisközségben.

A délelőtti sportversenyekkel feltelt el. A községi labdarúgópályán a fiúk kispályás fociban mérték össze tudásukat, külön-külön csoportban, a szécsényi járás és a szövetkezetek fiataljai. A lányok röplabdamerkőzést vívtak. Az összetett honvédelmi versenyben négy fúcsapat mellett a rimóci lányok is elindultak. Akarásban, izgalomban nem volt hiány. A csapatok kéré apró, de lelkes szurkológárda verbuválódott fáradhatatlanul biztatva, serkentve kedvenceiket, akiknek nemcsak az elszánt ellenfelekkel kellett megbirkózniuk, hanem a füledt, párás meleggel is.

Délutáni ifjúsági nagygyűlés kezdtek el a parkban feleltett szabadidő színpad előtt már mintegy kétezer ér-

A résztvevőknek tetszett a délutáni kulturális program. (kj)

deklődő gyülekezett. Demus István, a szécsényi járási KISZ-bizottság titkára a találkozó jelentőségét méltatta, szövegezte a kubai VIT előkészületeiről, a fiatalok társadalmi szerepéről.

A kulturális műsorban 11 öntevékeny művészeti csoport — néptáncgyüttes, kórus, líradalmi színpad — kapott helyet. Ott volt többek között a nógrádsápi cigánygyüttes, a nógrádszékeli, a mihálygergelyi, a ceredi, a rimóci KISZ-alapszervezet, sőt megjelentek ceredi fiatalok is. Mintegy három óra ők vették birtokukba a színpadot, sok kellemes percet, élményt szerezve előadásukkal társaiknak és a nézőknek.

Kora este újabb váltás a színpadon: a lemezlovas a legújabb könnyűzenei számokkal csalogatta táncra a fiatalokat. Akik másféle szórakozásra vágytak, azok a mutatványosbódók előtt próbálhatták ki ügyességüket, vagy

felülhettek a gyermekkörhintára.

Kiss Ferenc, a rimóci KISZ-alapszervezet titkára este már a jól végzett munka örömeit érezve beszélgetett társaival. Ifjú Gárda-rajuk első lett az összetett honvédelmi versenyben, a focicsapat második.

Nagyon a magunkénak éreztük a rendezvényt — mondja a fiatalember. — Szabadnapjainkat áldoztuk rá, hogy a környéket rendbe tegyük.

Holecz Ferenc 20—30 KISZ-es nevével példaként tudná állítani, ám helyesülése miatt megelégszik Toldi Ibolya, Pásztor Antal és Kiss Ferenc nevével.

De a dicséret ezért a szép napért nemcsak a KISZ-eseket illeti — hanem a község politikai, állami és társadalmi szerveit, szervezeteit együttesen, a sportversenyben, a kultúrális bemutatókban résztvevőket és felkészítőket egyaránt. (ok)

Tóth Béla:

LEGENDÁK A LÓRÓL

49.

Mert a titkoknak nem ilt örökösök a bakon, de a kocsis hallotta azt is, ami nem rá tartozott. Na, ilyen nyomokon megtudtuk, hogy nem lesz cifrasallagos megyei bandérium a király fogadására. Nem lesznek nemesi fogadó bizottságok és köszöntők.

Százlovas csapat mezei versenyét engedik csak. De arra máris lehet jelentkezni. Mondtam apámnak, hogy én föliratkozok.

Megvidámított.

— Vegyük készület alá a Virágot!

— Mit kell azon készíteni?

— Hallottál már mezei futóversenyről?

— Maguktól, ahogy beszélni szoktak róla.

— És azt hiszed, annyi, hogy nyeregbe csikós, aztán hajts?!

— Hát? A többi tudja a ló.

— Tudni tudja, csak bírja-e? A mezei verseny nagy úttal jár. Bírósá kell edzeni!

A szegvári alispán lovásza éppen ide alá járkált választási malacokért, kérdés nélkül ellotyogta a föltételeket. Szeret okosnak látszani, hiszen nem akarja keze-lába ó.

Na, mondja, hogy a makófalvi átkelőtől indítják a versenyzőket egy csapatban, a király személynevének a lobogójelére. A cél, itt a nagymajori magaslaton letűzve, a király jelenlétében várja a befutókat három óra leteltével.

A távolság Makótól Mezőhegyesig öt magyar mérföld. Tornyiránt. De nem az úton ám! Így aztán lesz az a távolság hat magyar mérföld is. (Több mint 50 km.)

Erre kell a Virágot fölkeszíteni.

Készültünk aztán, apám aggodalmi között.

Ahhoz kínozni kellett a lovat. Nem legelhetett. Egész nap ült a hátán. A titkokat a benevezett katonacsikósok nem tudhatták. Szájecek helyett kopárosra kötöttem, hogy zöldet egy szálát ne tudjon a szájaiba venni. Nézett rám a Virág, mit akarok ezzel a boldériával. Kapott tavalyi szénát. Este hazarúgtattam, frissen fejt kancatej várta a Virágot vacsorára.

Napi két mérföldnyi vágta az őszi szántásokon is hozzátartozott Virág felkészítéséhez. Apadozott a horpasza. Nézett rám, de a riválisversenytársak is. Kicsi kárörömmel látták, hogy szaradozik a bőr is a lovak horpaszára. Esti vágta után pár korty vízecke. Szigorú erősítés a széna leszorításában, az abrak mennyiségének leszorításában. A tréning tizenötödik napjától pörköltve kapta a zabot, félödörnyi kancatejet, és emelődött a vágta távolsága. Amikor már csak nyolc napunk volt a versenyig, apám vizsgálta a lókukot. Amikor nem volt benedvesség, azt mondta, késsen vagyunk a versenyvágta-ra.

Egy napig pihenni hagytuk, rá se ültem, marék széna, fél vödör kancatej, sétált a kopároson. Persze, a többiek se voltak restek. Ki mit gondolt, úgy erősítette a lovat. A császár érkezése előtti napokban hangos zajjal építették a nagymajori sátrat, eleje a lobogók rudazatát, a célszalag ustorfáit ásták, zölddel fonták a bevezető korlátokat, deszkasupa épült a katonai zenekarnak, pódium a bíráló szemlélőknek. Ivóhelyek, ülőpáziók a közönségnek.

Megérkeztek a szállásmenterek, és azon porosan, ahogy a Temesvár—Kikinda felől beporozták az ünnepség terére, osztották a parancsokat. Hová gyűptéglákat, hová a locsolt tőzgezőnyeket, ivóvizet, hűsítőszalagokat, fáklyatartókat. S polygott a nap, mint az elpisált hangyaboly napkelte után.

A verseny előtti napon, déleled után mi, versenyesek is megindultunk Makófalvának. Végigcövekelve, lobogókkal az útvonal, ami között mehet a vágtaóker serege. Negyedmérőföldenként az inspektorok figyelőhelyeinél is deszkaszárnyak, ha esik, ha fúj, hát enyhelyük legyen.

Birkabőr tömlőben vittem Virág vacsoráját. Nem itta meg. Érezte a fagyúszagot rajta. Éjszakára üres abrakostarisnyát húztam a fejére, hogy legelni ne tudjon. A reggeli nap első sugarainál megálltunk a kezdő csikon. Nem voltunk százan. Megmondták már öregapámék, hogy mindig többen dicsérik a fölkelő napot, mint a lenyugvót, több az eljegyzés, mint az esküvő!

Lehettünk hetvenen. Kilencen civil csikósok, a többi katona. De kardosok, fényesek, subickosok, bajzosok, nagy, kivagyí pitepofájúak, kik közül nem egyet ismerem cselekedeteiről, más csak hírből. Többségüket ez előtt a szememmel sem láttam.

(Folytatjuk)